

λάζοι τούς Τε δρίους πασίεις ἐφ' ὃ μικτῆ ἔξω νενευκήμα
ὑπερβαλλεῖσθε ἡ νικήσθε. ὅπι μεταφορὰς τῷδε περιχόντων
Η μή ποτ' ἀγορασοῦ.] ἀγράφος Ζεὺς ιδρυε[ἐν τῇ ἀγορᾷ
καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Εγω γένη τοὺς κονδύλους.] ὃ ἀλ-
λαντοστώλις δέντη ὁ λέγων. Διπολεῖνε[δὲ τῷρος τῷ Κλέωνα
καὶ φυσὸν ὅτι οὐχ ὥστερ ἐμένιος τὰς δόξαν ράβδίως εὗρε
τὸντον καὶ αὐτὸς εὐδοκίμησε πρόποντον. ἀλλὰ πολλὰ ποιεῖ
αε[ς καὶ πολλοὺς κινδύνους ἔσθιας καὶ κατέρθαισε
τὴ πολέμων πλείονας. ἀνιπόλιμος τοι[Ακαρνανα καὶ
Αιτωλίαν καθ' ὃν εὐδοκίμησε, σρατηγῆς φθάσει.

Α ἄλλως. δόποτείν τοις Κλέωνας ὁ ἀλλαγτοπώλης. οὐ-
τι ἐκεῖνος μὴν εὐκόλως ἐστρατήγησεν. αὐτὸς δὲ πολλὰ
πανοπαδίας καὶ λυττῆθες ἐν τῷ μαχεσίῳ. Απὸ
μαχδαριάς. Δόπο εὐτελοῦς τροφῆς ὄρμα μέλιος. μαχδα-
λιά γε. Τῇ δὲ φύτων ἀποβλήματα. ἀλλως. οὐ τῷ κιωνῷ
Τροφῆς. Λίς λινοῖς. Εἰς πόσον. οὐτω ἡ δοπιτής εἶπεν. αἱεῖς
γάρ τι φέρει μειλίχματα θυμῷ. μῆδος δὲ στρατον. τὸ
σαῖς απεφάντο γε τὸ λίπασος. καὶ τοῖς κινῶν ἐπέρριττον.
ἄλλως. τὸ σαῖς. δὲ δοπομάθιον. οἱ μάγειροι. ὑπέρ εὐκάλπου
χρόματιρον. ὁ μῆδος ἐργασίαν. ἐπερρίτσων τοῖς κινοῖς.

Εκκώς βοραὶ στούνδραθ , μάχει σὺ κινοεῖ
φάλω;

Αλ. Καὶ νῦν δί' ἄλλα γέδει μου κόβαλα παγ-
δὸς ὄντος.

Εξηπάτων γένος μαργείσεις, θητιλέγων τοισαν-
πι.

Σκέψασθε πάγδες, οὐχ ὁλοθ' ἀερινά, ζε-
λιστών.

Οἰδίπολις οὐδὲ πονεῖται τοῦτον τὸν θεόν, οὐδὲ τοῦτον τὸν θεόν, οὐδὲ τοῦτον τὸν θεόν.

Χο. Ω δεξιώτατον κρέας, ὃς Κροῖς γε πλημμό-
νιστος.

Αλλ. καὶ τῶν δρῶν ἐλέγει θανόν γ'. εἰδί' οὐκ

Αποκρυπτόμενος εἰς τὰ κόχωνα, αὖθις θεοὺς ἀπώ-

μνον.
Ως δὲ τὸν θεόν πιστόλην οὐδέν με τάπι
δρῶντες,
Οὐκέτι δέ, οὐ πασὸν παιᾶν οὐδὲ, οὐ δῆμον δημιτερού-
παιᾶντες.

- Tu, qui canis esca victitas, canicipiti repugnas?

AG, At per Iouem etiam in me puerò versu*e*
fuerunt.

Coquos enim fecelli, sic dolosè adeos locutus:

C Spectate pueri: non videtis ver: noua adest hi-
rundo:

- Illi videbant: interim ego carnes furiim anferebam.

C H. O commodam carnem, ut lepidum dolum
tu excogitasti:

Quasi qui vriticas comedens, ante hirundines carnem auferebas.

D A G. Et hæc cum admissem, latebam: si vidisset horum
Aliquis: occultassem sub femore, Deosque peie-

Hoc cum animaduertissem me quispiam fecisse

Rhetor:
- *Dicebat, non est, ut puer hic vibem non admis-
nitret.*

ληφῶν, σὺ τὸν δειμάτητα τοῦ ἀλλαγοπώλου καὶ
τὸν ἀγχίνοιαν, ὅτι κλωστῆς ἔξευρε τρόπον. Μειρέδα γὰρ
ἡ Βοτάνη, καὶ τὸν δίζοντας κνάθη ποιεῖ. εἰπειδὴ
ῷ πρὸ χειλιδόνων, ἐπει τοῦ πλευροῦ σύνθετοι αἱ κνή-
δαι. ἄλλως. ἀκαλήψῃ εἴδος μῆτρας. ὡς Αειστοέ-
λης, εὐ περιεργίᾳ δὲ ἐδώδημοι εἰσίν, εὐ δὲ περιέργεια
δοτολλιαταὶ. ἄλλως. λάχανόν εἶνι ἀγριον. κα-
λεῖται δὲ καὶ θαλασσία ἀκαλήψη, ἢ προσελθούσα πε-
ριχωτή, κνισμὸν τοιεῖ. εύκαστη δὲ τῇ ὥρᾳ τῇ περὶ τοῦ ἑ-
Fρος χειλιδα. ἄλλως. ἀκαλήψη. κνίδη. περικάληψη καὶ ἡ
θαλασσία. ἢ τις ἔτι κορχύλιόν τι. Φερεράτης Αειτού-
λοις, τὸν πλευράν Δίμυτρον ἀνιάρον δεῖ τὸ κακᾶς ἀλογοτος
ἀ-
κούειν. Βουλούριον γὰρ ἀκαλήψης ἢ Ἱγνον χρόνον ἐ-
στεφανώθη. τὰς δὲ θαλασσίας καὶ Αειστοέλης ἀκα-
λήψας ἐν τῷ περιχωτῷ ζώων, καὶ Θεοφράστος ἐν ἐδό-
μῳ φυτικῶν. Εἰς τὰ ποχώνα.] ποχώνη τέτος ἵστος τὸ
αἷμαδον καὶ τῷ μηρῷ μηρῶν καὶ τῷ ποτύλης καὶ τῷ ιχγίαν. με-
μυνται δὲ τὸ ποχώνης, καὶ ἐν σκληρᾷς καπαλαμβανού-
σαις. ἄλλα συστάθμηται τὰς ποχώνας. αἱ αὔται δὲ καὶ
Gποχύμα καὶ προχώνημα πάρ' Αρχίππων καλοῦσθαι. σύ-
δετέρας δὲ εἴη τὰ ποχώνα. Επιπροπειστεῖ. περιποιεῖται.
προσταῖται. εἰς αὐράμενον ὅπερι ἔνδοξον πρόσωπον πλευ-
τὸν αἰρείγαγε κείσιν. οὐ γὰρ ιδίως φυσι τινὰ εἰρηκέ-
ναι, ἄλλα δὲ ρύτορα, καὶ προϊδεῖν ἢ σπειρέναν πλέον τῷ ἀλ-
λων διακαθίσιον. Στὰ δὲ Τούτων λεπτή θέτως φυσιν ὅτι καὶ
οἱ σρατηγοὶ ὅπλορκοι.